

И ЈОШ ПОНЕШТО...

О спортским и политичким успесима или неуспесима др Зорана Мишовића зна се све, или готово све. Врло мало је оних, само њему најближих пријатеља и сарадника, који га познају другачијег, ван спортских терена и политичке позорнице. Кроз разговор о ведријим, обичним животним темама, о срећи, зависти, пријатељима, непријатељима покушали смо да вам представимо једног потпуно другачијег председника наше општине. Зато је и ова прича потпуно другачија од уобичајених на које сте навикли када је др Зоран Мишовић у питању.

РАДОСТ И ТУГА

Шта је Ваша највећа нада?

Свакако улазак Србије у Европску унију, али и нада да ће се процес транзиције завршити повољно и успешно по нашу земљу, без много прљавог капитала и фаворизовања људи било ког политичког опредељења и националног порекла, без фаворизовања оних који не уважавају основне животне тековине и вредности, него су похрлили за капиталом и парама и не бирају средства и начин да тај капитал увећају.

Шта је за Вас највећа несрећа?

Највећа несрећа је то што држава уопште не брине, или барем не на квалитетан начин, о болесним и унесрећеним људима којих је, на жалост, много. Због тога мислим да сви треба да будемо добронамернији и искренији једни према другима.

Када Вам је непријатно?

Када ме хвале, свакако. Истовремено, не подносим лаж и лицемерство. То ме погађа.

Шта Вас нервира?

Мене лично излуђују квази свезналице са скупштинске говорнице које знају све и свашта. У народу направе еуфорију да један човек све зна и то доводи до апсурда, па иде и у смешно. Можда би и било смешно да није тужно. То је оно што ме највише излуђује. Најгори су они који се праве да све знају, и дају себи за право да сваког критикују.

На које сте своје достигнуће највише поносни?

Мислим да су стварање добре породице и моја деца, Јована и Марина, апсолутно печат моје каријере у сваком погледу. На пословном и политичком плану то је свакако увођење толеранције у нашу општину, вредновање правих људских вредности. Највећи успех је што смо изградили и створили град који нормално функционише. Поносан сам на све оно што смо протеклих година постигли и урадили за овај град и наше грађане.

ПРИЈАТЕЉИ И НЕПРИЈАТЕЉИ

Коме ћете вечно бити захвални ?

Мојим родитељима, који су живели на селу, и који су, упркос томе што нису довољно познавали то чиме се бавим, дозволили да играм рукомет. Учили су ме поштењу и вери у Бога и цркву и захваљујући томе данас могу правилно да расуђујем о многим стварима. То ми је доста помогло и у бављењу политиком.

Шта Ваши пријатељи хвале код Вас?

Највише хвале мој невероватан оптимизам и енергију.

Кога не бисте волели да сретнете ни у ком случају?

Опет оне свезналице са скупштинске говорнице који све знају, а у ствари су политички декаденти.

Шта непријатељи највише цене код Вас?

Шта они највише цене код мене? Наш песник Душко Трифуновић је то лепо рекао: "Шта би дао да си на мом месту".

Мислим да се и они често користе овим стиховима када говоре о мени.

Који бисте природни дар желели да имате?

Веровали или не, волео бих да умам да свирам. Жао ми је што никада нисам покушао да научим да свирам неки инструмент.

За шта и коме морате свакако да се извините?

Пре свега породици зато што врло мало времена проводим са њима. Трудим се да сваки слободан тренутак проведем у кући, јер из ње црпим највећу и најпозитивнију енергију.

Колико Вам је тешко да некоме кажете извини?

То ми не представља никакву потешкоћу. Није ми тешко да човека погледам у очи и кажем: "Извини". Човек који лаже мора добро да памти. А ја врло лоше памтим. Зато ми никада није тешко да се извиним.

ПРИВИД И СТВАРНОСТ

Које су то Ваше добре особине, које други не уважавају онако како би требало?

Тешко је говорити о себи. Мислим да је једна реална и сурова објективност приликом доношења кључних одлука, моја особеност коју многи људи из моје околине не схватају онако како би требало. Многи то не разумеју на прави начин.

Када бисте могли да промените једну своју особину која би то била?

Никада немам довољно стрпљења за друге. Очекујем од својих сарадника да ме у сваком тренутку прате и разумеју, и реагују баш онако како сам замислио. Знам да је то мана, али шта да се ради.

Шта је Ваша најдрагоценија имовина?

То су моја деца, која су већ изграђене личности и самосталне младе особе. Заједно са супругом успео сам, а морам признати да су њене заслуге у томе веће, да код њих створим и једну огромну дозу самоодговорности.

Шта је била Ваша најдраматичнија погрешна одлука?

Припадам људима који не жале ни због чега што су урадили или нису урадили. Када бих се поново родио мислим да бих опет истим путем ишао.

Које су Ваше скривене слабости?

Увек преиспитујем своју одговорност и то сматрам својом највећом слабошћу. Код неких људи у свом окружењу приметио сам да себе никада не сматрају одговорним за оно што се десило. Ја увек преиспитујем себе и тражим своју одговорност за све што се догоди, не само као председник општине, већ уопште у животу. Знам да је то преоштро према себи и често наилазим на неприлике због тога, али не могу томе да се одупрем.

Како бисте себе описали другим људима?

Као проседог човека, а остало нека процене сами, пошто ме боље упознају.

РАДОСТИ И ЖЕЉЕ

Шта бисте најпре урадили када бисте добили власт у Србији на један дан?

Одмах бих декретом забранио да се било ком човеку да власт на један дан или да се само једном човеку да власт уопште. Неограничена власт као и пут без кривина води у амбис.

Ко ће владати Србијом за десет година?

Сигуран сам да ће Србија кроз десет година бити једна лепа, уређена, европска држава. Биће унутар Европске уније, ма шта ко у овом тренутку мислио. То је неминовност светских токова.

Са којом бисте се историјском личношћу најрадије поистовестили?

Ни са једном. Не постоји таква историјска личност, али се трудим да од одређених личности из историје и живота преузем добре особине и да се тако понашам. Међу њима без премца је свакако покојни др Зоран Ђинђић, који ми је у својим брзим, снажним, продорним потезима био узор.

Ко су по Вама најважнији духовни умови?

За мене су испред свих Тесла и Александар Менделеев, творац периодног система.

Ваши омиљени писац и сликар?

Без премца - Добрило Ненадић. Увек када хоћу да се одморим узнем неку од Добрилових књига. Сликара - Милан Туцовић.

Који политички пројекат би донео срећу свету?

Мислим да је већ један такав пројекат заживео у Европи. Државе без граница су једино што може донети напредак и просперитет свету. Све друго су спутавања.

ЖИВОТ И ВЕЧНОСТ

Шта сте желели да будете као дете?

Највећа жеља ми је била да научим да возим бицикл и као мали сам научио. Касније када сам кренуо у школу највише од свега волео сам да једног дана будем учитељ.

Како бисте волели да умрете?

Прво, не бих волео да умрем. Желео бих да то не знам и да притом никога не оптерећујем.

Где бисте желели да будете сахрањени?

У свом селу.

Ко би одржао говор на Вашем гробу?

Довољан је један поп и да то буде без много похвала.

Којој реченици се надате у том говору?

Ко би још попу могао да нареди шта ће да каже. Нека каже шта хоће.

На крају Ваша порука грађанима Ариља?

Пожелео бих да се граду понови прошла година. Имао сам прилику да са оне Његошевске позиције видим више него други. Као град у целини, мислим да смо доста напредовали у протеклих годину дана. На жалост, нисмо стигли тамо где су нам жеље, али у сваком случају нека се понови прошла година у свим областима живота. Хала се приводи крају, почиње се са изградњом бране. Мислим да и у наредној години са великим оптимизмом можемо рачунати на велике успехе.

О оним озбиљнијим, политичким, привредним и друштвеним питањима разговараћемо првом наредном приликом.

С. Р.

СКУПШТИНА ОПШТИНЕ АРИЉЕ
СВИМ ГРАЂАНИМА
ЧЕСТИТА
БОЖИЋНЕ И
НОВОГОДИЊЕ ПРАЗНИКЕ